

ILDFLUEN

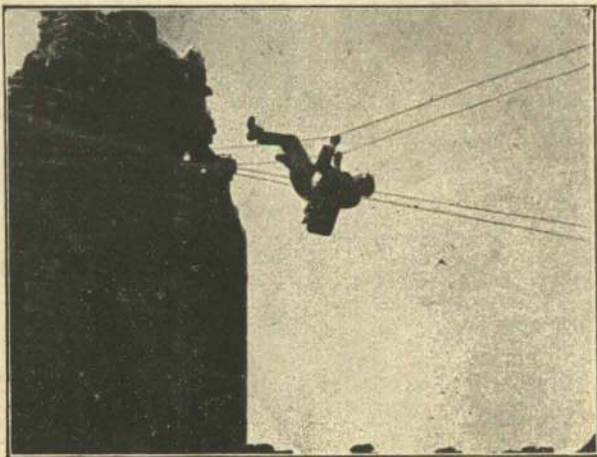
Folkekomedie i

1 Forspil

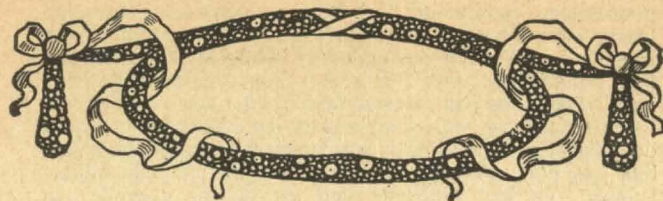
og 3 Akter

Dansk Kinograf-Film

Udlejes med Monopol for Danmark
af Aktieselskabet Kinografen, København.
I Norge:
Aktieselskabet Kinografens Bureau, Bergen.

Ildfluen.

Folkekomedie i 1 Forspil og 3 Akter.

Isenesat af Einar Zangenberg.

— Dansk Kinograf-Film. —

HOVEDPERSONERNE:

Grevinde Krag	Alfi Zangenberg.
Lilian, hendes Datter	Johanne Fritz-Petersen.
Rudi, Forpagtersøn	Einar Zangenberg.
Baron Silber	Sofus Erhardt.
Mikael, Zigøjner	William Bewer.
Zolan, hans Hustru	Ella la Cour.
Wulff, Artistagent	Richard Christensen.
En Bonne hos Grevinden	Emma Wiehe.

Efter Markedet i Byen kører en Zigøjnertrup hen ad Landevejen. De færende Folk flytter omkring fra Sted til Sted med hele deres Hjem, den store Gøglervogn, som rummer Familien: Moder, Datter, samt Bjørne og Aber.

Ankomsten til den smukke Herregaard gøres Holdt for at slaa Lejr. Mikael, Truppens Høvding, gaar op i den skønne Park, hvor Ejerinden, Grevinde Krag, spadserer med sin lille Datter Lilian og dennes Legekammerat Rudi, der er Søn af Forpagteren. Mikael faar Grevinden med hen til Vognen, da han fortæller, at hans lille Pige efter et Fald ved Linedansen er syg. Lilian er henrykt over de morsomme Aber og den lille Bjørn. Grevinden vredes over Mishandlingen af det syge Barn og befaler Truppen at forlade Godset.

Det er Nat. Den lille Zigøjnerpige drømmer om den

gode Dame og om det fine Barn, medens Lilians urolige Drøm om den dejlige Abe er saa stærk, at hun tilsidst vaagner, og Tanken om endnu en Gang at lege med den faar hende til at vove Forsøget. Snart iler den lille Pige i sin Natkjole og paa de smaa bare Fodder hen over Græsset i den maanelyse Nat. Hun lukkes ind i Vognen, just som det lille syge Zigøjnerbarn svagt jamrende drager sit sidste Suk og dør. Moderen sørger, men den brutale Mikael skælder, da han pludselig faar en Idé og pegende paa

Lilian udbryder: „Der har vi jo en Stedfortræder. Nu hurtigt af Sted!“ Hestene spændes for, og snart er det omflakkende Folk langt borte.

Næste Morgen, da Solen smiler ind over lille Lilians Seng, er den tom. Hvilken Forfærdelse paa Herregaarden. Al Søgning er forgæves, og stor er Sorgen over det forsvundne Barn. Men Legekammeraten, den kække Rudi, sværger, at han skal bringe hende tilbage. Han aner Sammenhængen og følger efter Vognens Hjulspor ud i Landet.

Endelig har Zigøjnerne efter en lang Rejse slaaet Lejr. Deres lille døde Barn lægges i den primitive Kiste og begravnes, og det fine Grevebarn, Lilian, der faar hendes spraglede Tøj paa, oplæres nu i Balance- og andre Kunster.

Det nytter ikke at kny — da er Mikael's Pisk straks over hende. Da hun et Øjeblik er ene staar pludselig Rudi foran hende, og med Henrykkelse i de forgrædte Øjne kaster hun sig om Halsen paa ham. Men Rudi er forsigtig. Ladende som han ikke kender Lilian beder han Mikael om at maatte følge med Truppen, viser sin Gymnastik og faar straks Lov. I et ubevogtet Øjeblik vil de to Børn udføre Planen: at flygte. Saa hurtigt de smaa Ben formaar løber de bort — bort fra disse frygtede Mennesker.

Men ak! Det lykkes dem ikke. Snart er de indhentede af den vrede Zigøjner, og atter maa de tilbage til Straf og Streghed i kommende Tider.

12 Aar efter.

Der er nu hengaaet 12 Aar. Efter flere mislykkede Flugtforsøg finder de sig i Skæbnen. Rudi er nu en voksen smuk Mand, og mellem ham og den nydelige Lilian har

der udviklet sig et sandt Kærlighedsforhold, hvilket Mikael absolut ej vil vide af.

En Dag kommer en Artistagent for at herve den smukke Lilian til et Sensations-Nummer i Hovedstadens Cirkus. Snart er Prisen aftalt og Rejsen fastsat. Den bedrøvede Rudi maa nu tage en rørende Afsked med den, han har saa kær, men sit Løfte skal han ikke glemme, og i fælles Haab skilles de elskende. Hun tager med Plejefaderen til Cirkus — han drager ud med sin lille Bylt Bagage for at søge Tjeneste.

Da møder Rudi en Dag paa Landevejen den rige Baron Silber med sin fine Automobil, der er i Uorden. Rudi, som er godt inde i Bilkonstruktionen, tilbyder sin Hjælp, og begejstret over hans Snille tilbyder Baron'en ham Pladsen som Chauffør, hvilken Rudi med Glæde modtager.

„Ildfluens“ Debut.

I den store Cirkus gør Lilian's flotte Sensations-Nummer stormende Lykke. Alle er begejstrede, og ikke mindst Baron Silber, der er stærkt forelsket i den skønne. Hver Aften møder han til hendes Optræden og har sin Chauffør med sig.

Med Foragt afslaar Lilian dog hans Indbydelse til Souper, hvorimod hun kysser de hvide Roser, der sendes fra Rudi.

Næste Morgen modtager Lilian en Billet fra Baronen:

Skønne Ildflue!

Jeg elsker Dem og lægger mig selv og min Formue for Deres Fødder.

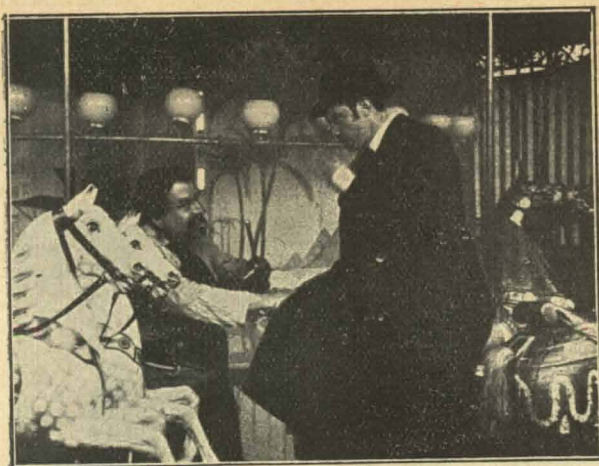
Deres Silber.

Glad iler Mikael til Baron Silber. Krybende for Baronens Elskværdighed, men desværre har hun saa mange Regninger at skulle betale. Listen lykkes. Silber giver med Glæde Mikael Penge og lover flere efter Souperen.

Zigøjneren gaar til Lilians Paaklædningsværelse, og trods hendes Protest faar han ved sin Brutalitet og Mynlighed Lilian til at indvillige i at køre med Baronens til Souper efter Forestillingen.

Silber er lykkelig, da Lilian sætter sig i Bilen, men Rudi, der sidder ved Rattet, har sine egne spændte Tanker, og da Baronens snart bliver nærgaaende mod Lilian og vil kysse hende, standser Rudi Bilen, foregivende en Motorskade. Baronens og Rudi undersøger Vognen, og da Rudi angiver at ville hente Benzin, springer han som en Kat paa Bilen og kører i susende Fart bort, efterladeude paa Vejen den harmdirrende Baron. Men i Bilen er to lykkelige paa Vej til Barndomshjemmet.

Da Mikael af den vrede Baron erfarer Sagen, og at det var Rudi, som var Chauffør, sværger han en frygtelig Hævn. Han aner deres Maal og iler straks efter.

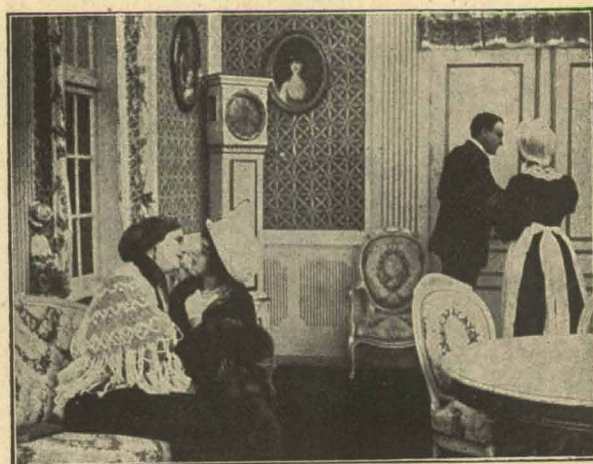

Svævende i Luften.

Det store Nummer skal nu opføres. Højt oppe under Cirkuskuplen hjælper Mikael Lilian med Forberedelserne. Publikum sidder i Spænding, forundret stirrende op i Luften. Nu svæver den pragtfulde Ildflue ud i Luften med

sine gratiøse Vingeslag i bedaarende Farvepragt. Der er Jubel i Cirkus! Mikael benytter sig af Successen, han søger den glade Direktør og faar straks Forskud, med hvilket han sejrstolt gaar ud i Spillebullen, praler, giver ud, drikker og spiller til alle Pengene er tabte.

Rudi og Lilian har naaet Hjemmet. Sent var det, men han holdt sit Løtte. Naturligvis er Glæden over Gensynet mellem Moder og Datter stor og bevæget.

I Parken gaar Lilian med sin Moder og Rudi. Gamle Minder drøftes, og de gaar op i den gamle Ruin for at nyde Udsigten.

Da er netop den onde Zigøjner ankommet. Han ser dem og lister efter. Hævntanken lurer i hans Sjæl. Som en Skygge sniger han sig op i Taarnet. De er ude paa Plattformen, hvortil kun én Dør fører. Forsigtigt faar han Slaaen skudt for — Døren er laaset. Ha! Nu er de i hans Magt. En frygtelig Dynamitbombe anbringer han ved Taarnets Fod. Han tænder Luntten. Om et Øjeblik vil de alle sprænges i Luften. Selv kryber han bort og ligger lurende paa sit Bytte.

Tilfældigt ser Lilian ned og rædselsslagne opdager de Skurken, der antænder Bomben. Det er umuligt at komme ned. Ude af sig selv af Skræk omklamrer de hinanden — alt Haab om Redning synes ude. Da faar Rudi pludselig en forvoven Idé. Angsten og Spændingen giver ham Kraft til at udføre det livsfarlige Forsøg. Aandeløse følger de to Kvinder hans Forehavende. Nu! Skæbnen var ham god — det lykkes. Nu griber han Bomben i sidste Øjeblik, slynger den bort, den eksploderer, og Retfærdigheden lader den strække den skyldige til Jorden.

Rudi befrier Lilian og hendes Moder fra Taarnet. De to unge falder i hinandens Arme og tilhører nu hinanden for Livstid.

